

Na podmínky, za kterých je nutno prokázat, že takové části byly již schváleny nebo certifikovány nebo že jde o původní části nebo o části odpovídající kvality, se v případě neexistence právní úpravy v unijním právu vztahuje s výhradou dodržení zásady rovnocennosti a zásady efektivity právo členských států.

(¹) Úř. věst. C 361, 13.10.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu České republiky – Česká republika) – řízení zahájené na návrh Marie Matouškové, soudní komisařky

(Věc C-404/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 1 odst. 1 písm. b) — Věcná působnost — Dědická dohoda uzavřená mezi pozůstalým manželem a nezletilými dětmi zastoupenými opatrovníkem — Kvalifikace — Nutnost schválení takovéto dohody soudem — Opatření týkající se rodičovské zodpovědnosti, nebo opatření týkající se dědictví“

(2015/C 389/11)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastnice původního řízení

Marie Matoušková, soudní komisařka

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládáno v tom smyslu, že schválení dědické dohody uzavřené opatrovníkem nezletilých dětí za tyto děti představuje opatření týkající se výkonu rodičovské zodpovědnosti ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, které proto spadá do rozsahu působnosti posledně uvedeného nařízení, a nikoli opatření týkající se dědictví ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. f) uvedeného nařízení, které je z rozsahu působnosti tohoto nařízení vyloučeno.

(¹) Úř. věst. C 431, 1. 12. 2014.
